

پیداست خانه امن کاملاً یک خانه است و برای افراد حاضر در آن امکانات لازم برای یک زندگی عادی وجود دارد. نشانی این مراکز فقط در اختیار سازمان بهزیستی، مقامات قضایی و نیروی انتظامی است و حتی همسایه‌ها هم نمی‌دانند که این خانه زیر نظر سازمان بهزیستی است و اهالی اش زنان خشونت‌دیده هستند.

در طرح درمانی فوق‌الذکر در صورتی که فرد آسیب جسمی دیده باشد با بهره‌گیری از مشاوره حقوقی و با هدف بازدارندگی حقوقی و قضایی نسبت به مرتکب خشونت مراحل قضایی طی می‌شود. در جلسات مشاوره نیز با هدف افزایش آگاهی زنان نسبت به قوانین و مقررات حمایت‌گری که برای آنها وجود دارد، آموزش‌های لازم داده می‌شود. بعد از این مرحله تلاش می‌گردد تا با آموزش‌های بیشتر در راستای توانمندسازی و افزایش خودایمنی در زنان خشونت‌دیده کمک‌های مؤثرتری برای بازگشت به وضعیت عادی رخ دهد.

برای مثال آموزش‌های لازم در موضوع ارتباط مؤثر، سبک زندگی ایرانی-اسلامی و ارتقای توانمندی‌های شغلی و مهارتی که بتواند به زندگی ایشان کمک نماید از اصلی‌ترین سرفصل‌های آموزشی در زمان حضور این افراد در خانه امن است. یکی دیگر از فعالیت‌هایی که به صورت مستمر در این خانه‌ها انجام می‌گیرد تلاش برای تغییر شرایط جسمی و روحی فرد آزارگرو و بهبود اوضاع خانه برای بازگشت مددجو توسط مددکاران خانه امن است.

وقتی شرایط برای بازگشت زن خشونت‌دیده به منزل فراهم می‌شود، تیم تخصصی خانه امن برنامه خروج از مرکز را با عنوان «برنامه ایمنی» به صورت مشارکتی با خود مددجو و گاهی نیز با حضور فرد خشونت‌گر، آماده و طراحی می‌نماید و پیش از خروج، آموزش‌های لازم را جهت ارتقای خودایمنی به آنها می‌دهد.

«برنامه ایمنی» یک سند شخصی‌سازی شده و تفصیلی است که در بردارنده راهبردها و سازکارهای ایمنی برای مددجو و فرزندان ایشان است. یکی از بخش‌های مهم این برنامه فعالیت‌هایی است که به افراد در خانه این قدرت را می‌دهد تا با ایجاد آرامش و به کارگیری روش‌های خودکنترلی احتمال تکرار خشونت را به حداقل برسانند. همچنین در این برنامه از ظرفیت شبکه اجتماعی که شامل خانواده‌های زن و همسروی و حتی دوستان نزدیک و یا همسایگان است نیز برای بهبود شرایط بهره‌برده می‌شود.

وقتی فرد آزرده‌دیده با حکم قضایی دوباره به منزل خود بازمی‌گردد نظارت مددکاری بوضعیت خانواده حداقل ۶ ماه از زمان ترخیص از خانه امن ادامه خواهد داشت و در این مدت در صورت تکرار خشونت، مراتب به اطلاع مقام قضایی

رسیده و برخورد قانونی لازم صورت می‌پذیرد. وقتی به حرف‌های مددکاران خانه امن گوش می‌سپاریم بعد از اشاره به وضعیت ساختمانی این خانه‌ها و مسائل بودجه آن که برای حمایت از خانواده‌ها لازم و ضروری است، تأکید ویژه بر عدم آشنایی مردم با سازکار حمایتی مهمی همچون اورژانس اجتماعی دارند و از دیگر نکات، فقدان آموزش‌های کافی برای کنترل خشونت در خانه است. یکی از فعالیت‌هایی که سازمان بهزیستی به تازگی آغاز کرده، ایجاد مراکز روزانه برای مرتکبین خشونت است که در حال حاضر به صورت آزمایشی در ۵ استان در حال انجام است.

دیده به این مراکز، مددکار، روان‌شناس و مشاور حقوقی کار خود را آغاز می‌کنند و برای زن خشونت‌دیده طرح درمانی آماده می‌گردد. افرادی که در این خانه‌ها پذیرش می‌شوند بدون شک شرایط ویژه‌ای را پشت سر گذاشته‌اند. عدم امنیت جانی و روانی در خانه باعث می‌شود خیلی از این افراد با حال روحی و جسمی وخیم در حالی که آثار کبودی و آسیب‌دیدگی روی بدن‌شان مشهود است از خانه بیرون آیند. آنها هیچ حمایت‌گری ندارند و نیازمند حمایت‌های اصولی برای ادامه زندگی خود و فرزندان‌شان هستند.

تلاش بر این است که ضمن انواع حمایت‌ها و مشاوره‌ها برای زن خشونت‌دیده که پیش از این شرح داده شد، همسروی هم به لحاظ مهارت‌های لازم برای ایجاد محیط خانوادگی امن، می‌تواند شود. گفت این رویکرد در برابر بسیاری از رویکردهای افراطی قرار دارد که به محض ایجاد مشکل در زندگی زناشویی، جدایی کامل و همیشگی زن و مرد و انحلال خانواده را بهترین راه حل دانسته و طلاق را به مثابه رهایی و آزادی زن در نظر می‌گیرند.